

Christoph Fink - Adrien Tirtiaux - Steve Van den Bosch

invited by HELD

11 oktober – 28 november 2015 / Donderdag tot zondag, 14.00 – 18.00

Nadat Marion De Cannière verschillende jaren een galerie had aan het Zuid in Antwerpen waar ze Belgische en buitenlandse kunstenaars toonde en ondersteunde, verandert ze haar activiteit dit jaar in die van een non-profit artspace, gevestigd aan de Leopoldplaats, in het centrum van de stad. Geukens & De Vil, eerder ook gevestigd aan het Zuid in Antwerpen, vestigt zich in hetzelfde gebouw op de eerste verdieping. mariondecannière artspace en Geukens & De Vil willen heel graag gezamenlijk pers en publiek uitnodigen op de opening van hun nieuwe ruimte en op toekomstige tentoonstellingen en projecten.

mariondecannière artspace biedt een platform aan onafhankelijke curatoren die samenwerken met zowel beginnende als met meer gevestigde kunstenaars. Dit eerste seizoen 2015-2016 bijt HELD (Wilfried Huet, Dirk Engelen, Stella Lohaus en Isabel Devriendt) de spits af.

Voor deze eerste tentoonstelling van mariondecannière artspace op de nieuwe locatie (die uit 3 grote tentoonstellingsruimtes bestaat) nodigt HELD drie kunstenaars uit die in de kunstscène tot drie verschillende 'generaties' / 'momenten' behoren. Ze hebben tot op heden nog niet samen tentoongesteld, hoewel er binnen hun werk, op een verschillende manier uitgewerkt, overeenkomsten zijn wat betreft de focus van hun oeuvre. De toeschouwer wordt uitgenodigd zelf die samenhang te ontdekken bij het bezoek aan de tentoonstelling.

Adrien Tirtiaux (1980, Brussel) maakt werken die zich steeds tot een specifieke context betrekken, dat een ruimtelijk/architecturaal, politiek/historisch, taalkundig of grafisch gegeven kan zijn. In België was zijn werk o.a. te zien in Bozar 'Young Belgian Art Prize' (2013) en Lokaal 01 – Antwerpen. In het buitenland was zijn werk onder meer te zien in Manifesta 7, Secession Vienna, Stroom Den Haag, Villa Merkel, Kunsthalle Sankt Gallen. In zijn solotentoonstelling 'Les douze travaux d'Adrien Tirtiaux', in IKOB - Eupen vorig jaar, probeerde Tirtiaux Hercules-gewijs 12 moeilijke opdrachten aan te pakken die waren geënt op de problematiek van het Duits-Belgisch kunstencentrum. Tirtiaux wordt vertegenwoordigd door Galerie Martin Janda in Wenen.

In mariondecannière artspace stelt Tirtiaux twee sculpturen voor. 'Gleichgewichtskonstruktion (Das Land mit sechs Parlamenten)' (2014) schetst de politieke structuur van België op een zeer accurate en sculpturale wijze. De zes parlementen die van elkaar verschillen in kleur en volume, positioneren zich ten opzichte van elkaar in een evenwichtsconstructie.

Ook het werk 'One Nail' (2015) gaat over delicate structuren. Zolang niemand het beroert, is het stabiel, maar de verschillende balken in de ruimte vinden hun stabiliteit in slechts 1 nagel. Van daaruit vertrekt, en daarop rust de hele installatie. Tijdens de finissage van de tentoonstelling wordt de nagel voor het publiek verwijderd.

Sinds vele jaren werkt **Christoph Fink** (1963, Gent) aan zijn magnum opus 'Atlas der Bewegingen'. Vanuit de limieten van het individuele menselijke lichaam en de interactie met zijn omgeving ontstaan intensieve reisverslagen of observaties in de vorm van gedetailleerde chronografische notities, foto- en geluidsopnames en een collectie van randmateriaal (kaarten, tickets, documentatie...). Het verwerken van deze data resulteert in een alternatief beeld van de wereld. De laatste jaren komt zijn geluidswerk meer en meer naar de voorgrond: het componeren en arrangeren van soundscapes en instrumentale experimenten.

Werk van Christoph Fink was te zien in de Biënnales van Venetië, São Paulo en Istanbul, in Manifesta 4 - Frankfurt en in Witte de With - Rotterdam, S.M.A.K. - Gent en The Drawing Center - New York en momenteel in het MUDAM - Luxemburg. Vorig jaar ontwikkelde hij een monumentale geluidscompositie (opgenomen en gemonteerd geluidswerk alsook live interventies voor elektrische gitaar, percussie, elektronica en soundscape editing) in samenwerking met Valentijn Goethals voor theater productie van Joëlle Tuerlinckx '«THAT'S IT!» + 3 minutes FREE', in Tate Modern - Londen, Veemtheater - Amsterdam, Stuk - Leuven en Kaaithheater - Brussel.) Een uitgebreide catalogus over zijn werk wordt later dit jaar uitgebracht.

In deze tentoonstelling wordt een compositie gepresenteerd die men als kamermuziek zou kunnen benaderen. Het werk 'amicale succursale' (2012) voor piano (Christoph Fink en Joëlle Tuerlinckx), onweer en occasioneel klokken, spraak, zang en strijkers voor twee cd spelers en stereoweergave. Daarnaast wordt tekenwerk getoond: studies rond zijn persoonlijke wereld-ervaren via web (het plotten van vliegtuigtrajecten/een studie rond gelijktijdigheid) en fiets (twee nachtelijke fragmenten uit beweging #90 of La Cransacienne #5, Brussel-Cransac-Picos d'Europa-Cabo San Vicente-Cabo da Roca- Lissabon) en de eerste schetsen voor de studie 'Black September / boek 1', een eerste aanzet tot het in kaart brengen van spanningsvelden in de ruimte van het Midden-Oosten. Dit in het verlengde van de studiereeks rond de geschiedenis van Istanbul en het linken van dagdagelijkse ervaringen met de grotere politiek-geografische ruimtes.

Werk van **Steve Van den Bosch** (1975, Antwerpen) was te zien op groepstentoonstellingen in o.a. Witte de With - Rotterdam, Kunsthalle Bern, tijdens de Shanghai Biënnale en in 2013 in de solotentoonstelling 'No Notion of None' bij Galerie van der Mieden - Antwerpen. T/m 6 december 2015 loopt in Extra City - Antwerpen 'The Corner Show', eveneens met werk van Van den Bosch. In november 2015 is 'Monologue for an Interior' te zien bij Barbara Seiler Galerie - Zürich, een concept in samenwerking met Annaïk Lou Pitteloud. In januari 2016 volgt een solotentoonstelling bij De Garage - Mechelen.

De minimale en soms droge interventies van Steve Van den Bosch balanceren tussen onzichtbaarheid en onmiskenbare materialiteit. Zijn werk bevraagt de inherente condities van de artistieke praktijk waarbij aspecten als productie, tentoonstelling, interpretatie en representatie in een web van voortdurend verschuivende relaties en interferenties onder spanning worden gezet.

De werken die hieruit voortkomen nemen vaak misleidend herkenbare vormen aan die de conventies van de tentoonstelling enkel lijken te bevestigen om hen van binnenuit te ontmantelen.

Voor 'Prescriptive' (2015) werd een gobo-dia ontworpen die de zin 'AS SEEN FROM ACROSS THE ROOM' zo klein en scherp mogelijk van op een zo groot mogelijke afstand projecteert. Hierdoor lijkt het geprojecteerde bijna onthecht van zijn projectiebron, terwijl de inhoud van de geprojecteerde zin beiden net terug samentrekt. De blik zélf wordt zo als een autonoom object, als een gesloten systeem gesuggereerd.